работодателя е длъжен да изплати еднократно възнаграждение при прекратяване на трудово правоотношение със служител или работник, след като той е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанието за прекратяването му. Това обезщетение се изплаща еднократно изцяло от последния работодател, при който лицето се пенсионира и е в законоустановен размер. Размерът на това обезщетение е в зависимост от отработения трудов стаж на служителя или работника при последния работодател. Обезщетението е в размер на брутното трудово възнаграждение на лицето за срок от два месеца, независимо от трудовия си стаж и в размер на брутното трудово възнаграждение за срок от шест месеца при условие, че е лицето е работило при същия работодател през последните десет и повече години от трудовия си стаж.

Международен счетоводен стандарт (МСС) 19 – Доходи на наетите лица третира това изискване като дългосрочно задължение на работодателя за изплащане на дефинирани доходи при напускане. Това налага прилагането на актюерски методи за изчисляване на настоящата стойност на това задължение на работодателя за нуждите на счетоводното му отчитане. Стандартът изисква да бъде определена сегашната стойност на бъдещите задължения на работодателя за изплащане на дефинирани доходи, чрез прилагане на Кредитния метод на прогнозираните единици.

Събитието, което поражда задължението на работодателя е напускането на лицето, когато то е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Това налага точно предвиждане на момента на напускане на наетите лица, според момента на възникване на това право за нуждите на изчисленията. Размерът на обезщетението е в пряка зависимост от трудовия стаж на лицето, като след определен период от 10 и повече години, бъдещия трудов стаж не влияе върху по-нататъшния размер на задължението. За да се определи настоящата стойност на задължението е необходимо да се прогнозира размерът на обезщетението в бъдещия момент, в който то ще бъде дължимо към наетото лице, след което това обезщетение трябва да се дисконтира към момента на извършване на оценката.

Изчисленията се извършват индивидуално за всички служители, наети на трудов договор при работодателя на базата на отработения и предстоящия им трудов стаж. Общото задължение се разпределя през целия очакван трудов стаж на наетото лице при работодателя, като размерът на задължението към момента на оценката представлява пропорционална част, отнасяща се за годините на отработения (минал) трудов стаж към момента на извършване на оценката. Всяка единица – година отработен трудов стаж се измерва отделно за да се определи окончателния размер на задължението. На базата на структурата на служителите по пол и възраст са приложени статистически допускания лицата да не доживеят до възрастта, необходима за придобива на право на пенсия или да напуснат работодателя по други причини преди да са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В предприятието няма практика да се изплащат допълнителни обезщетения при напускане, уговорени в Колективен трудов договор или други индивидуални споразумения, освен тези предвидени в Кодекса на труда и такива не са предмет на настоящите изчисления.

Стойността на задължението на работодателя, към наетите лица, към момента на извършване на оценката представлява размерът на актюерското задължение. Тези показатели се изчисляват индивидуално за всеки служител, назначен на трудов договор при работодателя.

Съгласно изискването на Кодекса на труда, обезщетението се изплаща когато наетото лице напуска работодателя поради пенсиониране. Това може да стане само когато лицето придобие право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Размерът на

обезщетението е в пряка зависимост от размера на брутното трудово възнаграждение на служителя и от трудовия му стаж при работодателя към този момент. Това налага необходимостта точно да се прогнозира момента, в който лицето ще напусне работодателя поради пенсиониране, придобивайки право на обезщетение. За всички лица този момент се изчислява индивидуално, на базата на възрастта и пола им към момента на извършване на оценката и необходимата възраст за придобиване право на пенсия, съгласно изискването на Кодекса за социално осигуряване за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст от Държавното обществено осигуряване. Във „Винзавод" АД - Асеновград работят лица при условията трета категория труд. При прогнозирането на момента на пенсиониране на всички лица, работещи на трудов договор в структурите на работодателя се предполага, че те ще се пенсионират при достигането на възрастта необходима за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, съгласно изискванията на Кодекса за социално осигуряване за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст за лицата работещи при условията на трета категория труд. След 31.12.2008 год. тя е както следва:

за мъжете - при навършване на 63 годишна възраст и поетапно до 2017 година до достигане на 65 годишна възраст.

за жените - при навършване на 60 годишна възраст и поетапно до 2020 година до достигане на 63 годишна възраст.

2.8. Амортизация на дълготрайните активи и инвестиционните имоти

Амортизациите на дълготрайните материални и нематериални активи, както и инвестиционните имоти са начислявани, като последователно е прилаган линейният метод. Амортизация не се начислява на земите и на активите в процес на строителство и подобрение, преди те да бъдат завършени и пуснати в експлоатация.

- По групи активи са прилагани следните амортизационни норми, изразени в години полезен живот:
- сгради 25-40 години;
- машини 10-15 години;
- транспортни средства 4-5 години;
- обзавеждане и оборудване 3-8 години;
- биологични активи 25-30 години;

Амортизационните норми са определени от ръководството въз основа на очаквания полезен живот по групи активи. В края на всеки отчетен период ръководството на дружеството прави преглед на остатъчния полезен живот на активите и на преносните им стойности с цел да провери за наличието на индикации за обезценка и/или необходимост от промяна на амортизационните норми. При освобождаване на актив резултатът се признава в отчета за всеобхватния доход като нетна печалба или загуба от освобождаването.

2.9. Провизии за задължения

Провизии за задължения се начисляват в отчета за всеобхватния доход и се признават в счетоводния баланс, когато дружеството има правно или конструктивно задължение, в резултат на минало събитие и има вероятност определен изходящ поток, съдържащ икономически ползи, да бъде необходим за покриване на задължението.

Провизиите се дисконтират, когато ефектът от времевата стойност на парите е съществен, като се използва дисконтовата норма преди облагане с данъци, отразяваща текущите пазарни оценки на времевата стойност на парите и ако е подходящо, специфичните за задължението рискове.

2.10. Финансов лизинг

Финансов лизинг е лизингов договор, който прехвърля по същество всички рискове и изгоди, произтичащи от собствеността върху актив. Активите, придобити чрез финансов лизинг, се признават по по-ниската от тяхната справедлива стойност към датата на придобиване или настоящата стойност на минималните лизингови плащания. Съществуващият дълг към лизингодателя се представя в счетоводния баланс на дружеството като задължение по финансов лизинг. Лизинговите плащания се разпределят между главница и лихва, така че да се постигне постоянен лихвен процент върху оставащото задължение по главницата. Лихвите се начисляват на времева база в отчета за всеобхватния доход.

2.11. Признаване на приходите и разходите

Приходите от продажбите и разходите за дейността са начислявани в момента на тяхното възникване, независимо от паричните постъпления и плащания. Признаването на приходите и разходите се извършва при спазване на изискването за причинна и следствена връзка между тях. Приходите в чуждестранна валута се отчитат по централния курс на БНБ към датата на начисляването им.

2.11.1. Договори за строителство

Когато резултатът от договор за строителство може да бъде надеждно определен, приходите и разходите по договора се начисляват в отчета за всеобхватния доход на етапа на завършеност на договора. Етапът на завършеност се определя чрез оценка на извършената работа. Всяка очаквана загуба по договора се начислява веднага в отчета за всеобхватния доход. В случай че към края на отчетния период са извършени разходи по незавършен етап, те се представят като незавършено строителство до степента, до която се очаква признаването и фактурирането им на възложителите.

2.11.2. Приходи от продажба на активи и услуги

Приходите от продажбата на стоки, материали и продукция се начисляват в отчета за всеобхватния доход, когато значителните рискове и облаги от собствеността са прехвърлени на купувача. Приходите от извършени услуги се начисляват в отчета за всеобхватния доход пропорционално на етапа на завършеност към края на отчетния период. Етапът на завършеност се определя чрез проверка на извършената работа.

2.11.3. Приходи от наеми

Приходите от наеми на инвестиционни имоти се начисляват в отчета за всеобхватния доход на линейна база за срока на договора за наем.

2.11.4. Финансови приходи/(разходи)